

hvervsministeriet med henblik på en drøftelse af sagen. Herefter udsteder ministeren de endelige regler. Samme procedure følges ved ændring af allerede udstedte bekendtgørelser.

For så vidt angår tilsyn med reglernes overholdelse, er god skik området i den finansielle sektor undtaget fra markedsføringsloven, hvilket indebærer, at det pågældende område samtidig undtages fra Forbrugerombudsmandens tilsyn. Sager vedrørende god skik i den finansielle sektor, hvor økonomi- og erhvervsministeren har udstedt regler, falder herefter uden for markedsføringslovens anvendelsesområde, og Finanstilsynet varetager herefter tilsynet med overholdelsen af disse regler.

Tilsynet er ikke forpligtet til at behandle alle klager, som tilsynet får forelagt, men kan på basis af en klage, af egen drift eller efter anmodning herom fra Det Finansielle Virksomhedsråd eller Forbrugerombudsmanden behandle spørgsmål om god skik.

Såfremt en sag om god skik har vidtrækkende eller principiel betydning, skal Finanstilsynet forelægge sagen for Det Finansielle Virksomhedsråd, der rådgiver Finanstilsynet om sagen, forinden Finanstilsynet træffer afgørelse.

Forbrugerombudsmanden deltager i møder i Det Finansielle Virksomhedsråd, når rådet drøfter disse konkrete sager. Når sådanne sager behandles, er medlemmerne af Det Finansielle Virksomhedsråd samt Forbrugerombudsmanden bundet af de særlige tavshedspligtregler, der er fastlagt i lovgivningen.

Finanstilsynets afgørelser kan af den, som afgørelsen retter sig mod, indbringes for Erhvervsankenævnet.

Sager, hvori privatpersoner ønsker, at der træffes afgørelse af en konkret formueretlig tvist, dvs. angående et spørgsmål af økonomisk betydning, skal som hidtil behandles af de private finansielle ankenævn. Erhvervsdrivende kan som i dag indbringe sådanne sager for domstolene. I det omfang Finanstilsynet modtager sådanne klagesager, meddeles dette klagen.

Finanstilsynet påser alene overholdelsen af de offentligtretlige regler og foretager en generel vurdering af, om de finansielle virksomheders aftaler og vilkår overfor kunderne er i overensstemmelse hermed.

Den civile retlige vurdering ligger udenfor det lov-mæssige tilsynsområde.

En overtrædelse af de offentligtretlige regler om god skik indebærer eksempelvis ikke uden videre, at den konkrete aftale mellem den finansielle virksomhed og kunden er ugyldig eller uvirksom. En sådan vurdering af aftalen må som hidtil henvises til afgørelse ved et af

de finansielle ankenævn eller indbringes for de almindelige domstole.

Når Finanstilsynet træffer en afgørelse om, at en finansiel virksomhed har overtrådt reglerne om god skik på virksomhedsområdet, vil Finanstilsynet pålægge virksomheden at berigtige forholdet. Dette indebærer, at virksomheden tilkendegiver over for Finanstilsynet snarest muligt at ændre den kritisable handlemåde, og at virksomheden indretter fremtidig praksis i overensstemmelse med Finanstilsynets afgørelse, jf. § 347, stk. 2.

Undladelse heraf er sanktioneret med bøde, jf. § 372, stk. 1.

Finanstilsynets tilsyn omfatter tillige det offentligtretlige tilsyn med kreditaftaledirektivet (87/102/EØF), direktivet om vildledende reklame (84/450/EØF) og direktivet om urimelige forbruger-vilkår (93/13/EØF) på det finansielle område i det omfang regler om god skik omfatter forhold, der er dækket af disse direktiver. Finanstilsynet vil blive udpeget som søgsmålskompetent efter lov om forbud til beskyttelse af forbrugernes interesser til at anlægge forbudssager i andre medlemsstater for at stoppe en ulovlig grænseoverskridende markedsføring på det finansielle område.

Forbrugerombudsmandens kompetence til at træffe generelle foranstaltninger efter markedsføringsloven, der ikke specifikt vedrører den finansielle sektor, består uændret.

Finanstilsynet afgiver i samarbejde med Forbrugerstyrelsen årligt til økonomi- og erhvervsministeren en rapport over status for udstedelse af regler om god skik og om erfaringerne med reglernes anvendelse.

Til § 44

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om forsikringsvirksomhed.

Bestemmelsen fastsætter et forbud mod erhvervs-mæssig formidling af danske direkte risici til forsikrings-selskaber, som ikke lovligt kan drive virksomhed her i landet.

Bestemmelsen foreslås fastholdt, idet det hermed sikres, at afdækning af direkte danske risici sker hos forsikrings-selskaber, som enten har tilladelse fra Finanstilsynet eller har anmeldt til Finanstilsynet, at der drives virksomhed her i landet via EU-reglerne om grænseoverskridende virksomhed.

Bestemmelsen, der har nøje sammenhæng med reglerne om tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed, er tillige en forbrugerbeskyttelsesregel, der er med til at hindre forsikringstegning via professionelle mel-